दवतानि नमकुयादियादात्तिवेद्येत्। द्यात् प्रव्यादिकं तेषां द्वहांश्वेषाभिवादयेत्॥ गुरुषे वाम्यपासीत द्वित्षास्य समाचरेत्। वेदाभ्यासं ततः क्रुयात् प्रयत्नाद्वक्तितो दिणः॥ जपेदध्यापवेक्तिष्यान् आवयेच विधारयेत्। व्यवेचेत च प्राक्तास्य धमादिनि दिजोत्तमः॥ वेदिनांश्वेव नियमान् वेदाङ्गानि विभिन्नतः। उपयादीश्वरसाय योगचेमप्रसिद्धये॥ साधयेदिविधानयान् कुटमार्थे ततो द्विणः॥" दति कौर्मे उपविभागे १० स्थायः॥ ॥॥ स्विष्

न्याप च।

"प्रातः भिरसि मुझान्ने हिनेनं हिस्तं गुरुम्।
प्रसन्नवदनं प्रान्तं स्रोत्तनामपूर्वकृत् ॥"

ॐ नमो गुरवे तसा दृष्टदेवस्कृषिणे।
यस्य वाक्यान्दतं दृक्ति विशं संसादसंज्ञकृत्॥"
दृति प्रते ॥

"अर्थ देवी न चान्योश्स्ति बद्धीवास्ति न ग्रोक-

विवानन्दरूपीवर्षं निक्षमुक्तस्वभाववान् ॥" इति भावयेत ।

"लोकेश ! चैतन्यमयादिदेव श्रीकान्त विष्णो अवदाच्चयेव । प्रात: यसुत्थाय तव प्रियार्थं संसादयाचामतुवर्त्तिय्ये ॥ जानामि धर्मां व च मे प्रष्टत्ति-जानान्यधर्मां व च मे विष्टत्तिः । लया हृषीकेश ! हृदि ख्यितेव यथा वियुक्तीव्यम्न तथा करोमि ॥"

विषापुराखे।

"प्रबृहस्मिन्तयेहसँमधेषास्याविरोधिनम्।

ज्यपीड्या तयो: कामसुभयोर्ण चिन्तयेत्॥"

धर्मकच्यक्त भविष्ये।

"धर्मः स्रेयः ससृद्धं स्रीयोश्साद्यसाधनम्॥" स्रतः । तेन वैदिक्षलिङ्प्रतिपाद्योश्यों धर्मः । कोश्यों योश्साद्याय इति तु भविष्ये॥ ॥ ॥ ततः ॐ प्रियदत्ताये सुवे नमः । इति नमस्कृत्य द्विणं चरणं स्रवेत् । इन्दोगपरिधिष्टम्। "स्रोचियं सुभगामियं गाच्चेवाधिचितं तथा। प्रात्वत्याय यः प्रस्तेद्रापद्भाः च विसुष्यते॥ पापिष्ठं दुशंगां मदां नसस्तुक्षत्तनास्वकम्। प्रात्वत्याय यः प्रस्नेत्तत् क्षेव्पलच्याम्॥" स्रत्यत्याय यः प्रस्नेत्तत् क्षेव्पलच्याम्॥"

"धिनन: स्रोतियो राजा नहीं वैद्यस्तु पश्चम:। पश्च यज्ञ न विद्यन्ते तज्ञ वासं न कारयेत्॥" महाभारते।

"कर्कोटकस्य नामस्य हमयन्त्या नवस्य च। ऋतुपर्यस्य राजर्थः कीर्भनं कितनाधनम्॥" मातस्ये।

"कार्त्तवीयां च्लुंनी नास राजा बाहुसहस्रश्त्। योग्स्य संकीर्त्तवेद्याम कत्त्वसृत्याय मानवः॥ न तस्य वित्तनाधः स्थात्रस्य समते पुनः॥" प्रातः द्वा
कच्चं प्रातः ॥ ॥ ।
चय विष्णूचोस्तरः । विष्णुधक्तीं तरे । ः
"निन्नां जच्च दृग्रही राम ! नित्यमेवाक्योह्ये ।
वेगोत्सर्गे ततः कला दन्तधावनपूर्व्यकम् ॥
चानं समाचरेत् प्रातः सर्व्यक्तस्रकन् ॥ ॥ चानं समाचरेत् प्रातः सर्व्यकत्यम् ॥ ॥ चक्योदयकालमाह स्कन्दपुराणम् ।
"उदयात् प्राक् चतस्रस्तु नाष्ट्रिका खर्वेगोह्यः ।
तत्र चानं प्रप्रस्तं स्थात्तिह पुग्यतमं स्थतम् ॥ ॥ वाष्ट्रिका दस्तः । विष्णुधक्योत्तरे ।
"वेगरोधं न कत्त्रयमयत्र क्रोधवेगतः । ॥ ॥ खार्युर्वेहीयेश्य । न वेगितोश्चकार्यस्तिहः स्थानावित्रा साध्यमामयम् । चित्रराः । ॥ ॥ स्थानावित्रा साध्यमामयम् । चित्रराः । ॥ स्थानावित्रा साध्यमामयम् । चित्रराः । ॥ ॥ स्थानावित्रा साध्यमामयम् । चित्रराः । ॥ ॥ स्थानावित्रा साध्यमामयम् । चित्रराः ।

आयुन्देशिशि । न वेशितोश्चिकायंशिति स्वात्ताविता साध्यमामयम् । सङ्गिराः । "उत्याय पश्चिमे रानेस्तत आचम्य चोदकम् । सन्तर्हाय द्योर्भूमिं धिरः प्राष्टत वाससा ॥ वाचं नियम्य यत्नेन स्वीवनोच्हासवर्ण्यतः ॥ क्षायांम्यूचपुरीवे तु सुचौ देशे समाहितः ॥" विष्यपुरायम् ।

"ततः कलं यस्तायं कुर्याक्तेनं गरेषर !!
ने के बामियुविचेपमती बाम्यधिकं स्वः ॥
तिले वातिष्यरं तन ने व किष्युद्दीरयेत्॥"
कल्रासः कालम् । मेनं मिनदेवताकपायुस्यन्यात् पुरीयोत्सर्गः । ने के बास्त्यानदेशमारम्य ज्लाये बने न उपस्थितेः इतुप्रचेपयोग्यदेशान्द्वाः । तद्देशपरिमाणमाच्च पितामचः ।
"मध्यमेन तु चापेन प्रचिपेत् श्ररचयम् ।
चल्रानाच्याते सार्वे कल्यं कला विच्चाणः ॥"
न्यापक्तस्यः ।

"स्वपुरी घोत्समं क्र्यां इत्यां दिश्वं दित्या-परां विति।" दिनियापरी ने के तीम्। मतः। "स्वोचारसमृत्यमं दिवा क्र्यां दुदङ्गुखः। दिन्याभिसुखो रात्रौ सन्ययोच्य यथा दिवा॥" यनु यमवचनम्।

"प्रवहस्त्वस पूर्वाक्के लपराक्के च प्राहस्त्वः। उद्द्स्त्वस्तु मधान्ने निष्मायां दिच्चणास्रवः॥" इति तदिच्छाविकल्पार्थं स्वर्णाभस्रविनरा-सार्थंच न तु नियमार्थं देवलवचनविरोधात्। तथा च देवलः।

"सदेवीदङ्सुखः प्रातः सायाङ्गे दिवाणासुखः। विष्णूनमाचरेतित्वं चन्यायां परिवर्णयेदिति॥" अन प्रातः सायाङ्ग्राब्दौ दिवाराचिपरौ पूर्व्योक्तमसुवचने कवाकालात्। सन्यायां परि-वर्णयेदिति तु पीड्नितरपरम्॥ ॥ यमः। "कला यज्ञोपवीतन्तु एछतः कक्कलिन्तम्। विष्णूचे च गृष्टी कुर्याद्यदा कर्णे समाष्ट्रितः॥" एछतः एछे कक्छलिन्तं निवीतं तत् एछ-लिन्तं निवीतमाएछदेश्वावलानं गाम्बधर्मी ज्विति निगमपरिश्विष्टवचनात्।

"नियम्य प्रयतो वाचं संवीताङ्गोठवगुव्छितः॥" इति मनुवचनाच ॥

चान संवीतं निवीतं संवीतं मानुष इति तेति-रीयमुते:। मानुष संनकादिनाते। एडलस्वितं निवीती विति वीधायनीयाचा। सतस्र हारवन्

कला एक्जिनित कानी इत्रथे:। यक्तकता-पत्ते व्यवस्थामाञ्च सांख्यायन: । । यद्योकवन्त्रो यज्ञीपवीतं कर्णे कला अवगुष्ठित इति । कर्णे द्वियो । पवित्रं द्वियो कर्ये विस्कत्रमाचरे-दिति स्रुतौ तथा दभीगात । अवगुस्छित: कत-शिरीश्वगुक्छनः । मनुः। "क्वायायामन्यकारे वा राजावचनि वा हिनः। यथासुखसुख: कुर्यात प्रायवाधभवेष च "" सहाभारते। "प्रतादित्यं प्रतिचलं प्रति गाच प्रति दिचम् । मेहिन्त ये च पणिष्ठ ते भवन्ति गतायुष:॥" प्रति: सांसखी ॥ * ॥ मतः। "न म्हनं पथि क्वार्लीत न भसानि न गीवने। न पालक्टे न जवे न चित्यां न च पर्वते । न जीर्यदेवायतने न वल्मीके कदाचन) न समल्येषु गत्तेषु न गच्छवापि संस्थितः । न नहीतीरमासादा न च पर्वतमसानी। जवासिविप्रागादित्रमपः प्रश्लंकायैव च ॥ न कराचन कुर्वीत विशास्त्रक्य विस्क्रनमा समलेश प्राविधतसु। वंस्थित उत्थित: पर्वतिनविघादेव मस्तकनिविधे सिह्व पुनिविधे यन पर्वतीरभाष्यपरी हारस्तनापि मस्तकवर्ष नार्थः । खयवा । पर्वतमस्तननिष्धीः धक दीघाय॥ *॥ विशासः। "बाहारनिहारिवहारयोगाः

सुचं हता धन्मविदा तु कार्थाः । वाग्वृद्धिग्रुप्ती च तपक्तपृति धनायुषी गुप्ततमे तु कार्थ्यः " निर्हारो चनपुरीषोस्तगः। विहारः ख्लीसं-भोगः। योगः समाधिः। वाग्गुप्तिरस्भावाप-स्वागः। वृद्धिगुप्तिरनिष्टिचनास्वागः। हारीतः। "चाहारन्तु रहः क्लांथातिहार्यचेव सर्वदा। गुप्ताभ्यां वच्यापेतः स्वात् प्रकाणे होषते तथा।" विद्यापुरायम्

"सोमापार्काम् वायूनां पूत्र्यावाच्च व संस्क्षम् । क्वांयात् छीवनविष्यस्त्रसस्त्रसम् पक्षितः ॥" स्वापस्तमः। "व च सोपानको सन्प्रीषे क्वांयादिति।" हच्चमतुः। "करस्टीतपात्रेण क्वां स्वप्रीवके।

"करयद्दीतपात्रेय क्षला स्वत्रुरीयके। स्वतुत्वनु पानीयं पीला चान्ता√यखरेत्॥" भरदानः।

"खयावक्रव्यविष्सनं नीरकाल्ड्स्यादिगा। उदस्तवासा उत्तिल्द्देद्धां विश्वतम्बनः॥" ॥ ॥ उदस्तवासाः कट्दियादृर्वेचित्रवन्तः।

व्यथ भीचम्। देवतः।

"ध्रमीविद्विसं इस्तमधः भीचे न योजयेत्।
तथेव वामइस्तेन नामेर्न्ते न भीधयेत्।
प्रक्रतिस्थितिरेषा स्थात् कारस्थादुमयिकया॥"
कारस्थातोगादेः। जस्मास्तपुरासम्।

"उद्दृतीदक्रमादाय स्टित्तकास्तिव वाग्यतः।
उदद्सुक्षी दिवा कुर्यादानौ चेद्विसास्त्वः॥
सुनिकिक्ते स्टंद्दान्स्ट्की स्वप्य च॥"